

Κυριακή 22α Σεπτεμβρίου 2024

Κυριακή Α΄ Λουκᾶ.

(Λουκ. 5, 1 – 11).

«δι’ ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν» (Λουκ. 5, 5).

Προσκλήσεις μοιράζει σήμερα ὁ Χριστός! Σαγηνεύει τούς μαθητές Του καί τούς χαρίζει ἕνα θαῦμα, γιά νά τούς δείξει ὅτι εἶναι πιά μεγάλο θαῦμα νά ψαρεύεις ἀνθρώπους ἀπό τό νά γεμίζουν τά δίχτυα σου ψάρια μέσα στό καταμεσήμερο. Κάνει ἕνα μικρό θαῦμα, γιά νά τούς εἰσαγάγει στό μεγάλο θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ μελλοντικοί μαθητές δέν ἀρνοῦνται τή δουλειά. Ξαναρίχνονται στή θάλασσα ἀπό ὑπακοή στόν Χριστό, παρόλο πού, ὅπως Τοῦ λένε, «δι’ ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν». Αὐτή ἡ φράση τοῦ Πέτρου κρύβει ἕνα δράμα. Εἶναι τό δράμα τῆς ἀνθρωπότητας, καθώς μετά τήν ἔξοδο ἀπό τόν Παράδεισο ζεῖ

μέσα σέ μιά ἀπέραντη νύκτα, κατά τήν ὁποία κουράζεται, ἀλλά τίποτα δέν καταφέρει.

Ἔρχονται στιγμές πού ὁ καθένας μας ἐπαναλαμβάνει τή φράση τοῦ Πέτρου: «δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν». Κουραζόμαστε, γιά νά προχωρήσουμε στή ζωή μας, γιά νά κατορθώσουμε κάποιους στόχους, γιά νά καταφέρουμε νά κατακτήσουμε λίγη ἄνεση, λίγη εὐμάρεια, μιά μικρή ἐπιτυχία. Κουραζόμαστε ἀλλά χωρίς ἀποτελέσματα. Γιατί ὁ κόπος μας μένει ἄκαρπος; Γιατί ἡ κούρασή μας δέν ἀποδίδει τό ἐπιθυμητό ἀποτέλεσμα;

Πρῶτον, δέν ὑπάρχει καρποφορία στόν ἀνθρώπινο κόπο, διότι γίνεται στή νύκτα τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ. Χωρίς τόν Θεό ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μιά ἀπέραντη κούραση. Μέ κόπο κερδίζει τό καθημερινό ψωμί του. Μέ κόπο προχωράει στόν ἀγώνα τῆς ἐπιβίωσης. Μέ κόπο χτίζει τό σπιτικό του. Μέ κόπο καί πόνο γεννάει τά παιδιά του καί μέ ἀπέραντη ἀγωνία τά μεγαλώνει. Μέ κόπο ἐκπαιδεύεται

καί μορφώνεται. Μέ κόπο κερδίζει κάθε στόχο πού θέτει. Ἡ κούραση καί τό ἄγχος ἔγιναν πιστοί σύντροφοι καί συνοδοί τοῦ ἀνθρώπου χωρίς Θεό. Ὅσο προσπαθεῖ νά κάνει ὀτιδήποτε ἔξω ἀπό τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τόσο κουράζεται καί ἀπογοητεύεται. Κανένα ἀνθρώπινο ἔργο δέν καρποφορεῖ γλυκούς καρπούς, ἐπειδή ὅλα γίνονται ἐρήμην τοῦ Θεοῦ. Κάθε κοπιώδης προσπάθεια ἀφήνει τήν πικρή ἐπίγευση τῆς ἀποτυχίας, διότι εἶναι δηλητηριασμένη ἀπό τό δηλητήριο τοῦ ἐγωισμοῦ. Ἡ τεχνολογία, ἡ ἐπιστήμη, ἡ κάθε μορφῆς κοινωνική ὀργάνωση, τά οἰκονομικά παιχνίδια τοῦ πλουτισμοῦ, τά πολυποίκιλα ὑλικά ἀγαθά, ἀντί νά φέρουν χαρά καί ἄνεση, ἔφεραν ἄγχος, μοναξιά, ἀγωνία, ἀνασφάλεια, σύγχυση, ἀνταγωνισμό, συγκρούσεις, πολέμους, ἀρρώστιες, ἐπώδυνο θάνατο. Μέσα στή νύκτα τῶν παθῶν καί τῶν λαθῶν ἡ κουραστική ἐργασία μένει χωρίς ἀνταμοιβή, χωρίς τήν ἱκανοποίηση τῆς ἀληθινῆς ἐπιτυχίας, χωρίς τήν πληρότητα τῆς πραγματικῆς εὐτυχίας. Ἡ νύκτα τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ

εἶναι κουραστική, ἀλλά παραμένει ἄκαρπη καί στεῖρα.

Δεύτερον, δέν ὑπάρχει καρποφορία στήν ἀνθρώπινη προσπάθεια, διότι ἔχει χαμερπεῖς σκοπούς καί κατώτερα κίνητρα. Σάν τόν Πέτρο λέμε κι ἐμεῖς: «δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιᾶσαντες οὐδέν ἐλάβομεν», διότι μᾶς ἐμποδίζει ὁ Θεός νά λάβουμε καρπούς. Μᾶς ἐμποδίζει ὁ Θεός, ἐπειδή μᾶς ἀγαπάει. Μᾶς ἀγαπάει καί δέν ἐπιτρέπει νά καρποφορήσουν οἱ προσπάθειες πού κάνουμε, διότι τά κίνητρά μας εἶναι πονηρά καί ἐμπαθῆ. Μέσα στή νύκτα τῆς ἁμαρτίας διαστράφηκε ἡ ἀνθρώπινη σκέψη. Διαβρώθηκαν οἱ προθέσεις, ἀκόμη καί γιά τό πιό ὠραῖα ἔργα. Σκοπός τῶν πάντων ἔγινε τό κέρδος, ἡ καλοπέραση, ἡ κοινωνική καταξίωση. Δέν ὑπάρχουν πλέον ἀνώτερα ἰδανικά. Ὡς ἀνώτερο πλέον θεωρεῖται τό φτηνό, τό ψεύτικο, τό βρώμικο, τό ἀνόητο, τό ἐφήμερο, τό κακόγουστο. Ὅ,τι κάνει ὁ ἄνθρωπος τό κάνει γιά νά περνάει καλύτερα καί ὄχι γιά νά γίνεται καλύτερος. Κουράζεται καί ἀγχώνεται, γιά νά

πετύχει στόχους πού θά τόν απογοητεύσουν, πού θά έπιτείνουν τό έσωτερικό του κενό, πού θά τόν τραυματίσουν πνευματικά. Από φιλανθρωπία και άγάπη ό Θεός τοῦ βάζει εμπόδια, για νά τόν προφυλάξει. Δέν έπιτρέπει τήν πλούσια καρποφορία τῶν έργων του, για νά προλάβει τήν ασύστολη άμαρτία. Έμεις μπορεί νά στενοχωρούμαστε, καθώς λέμε ότι: «δι' όλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὔδέν έλάβομεν», αλλά ό Οὐράνιος Πατέρας μας, σάν άριστος παιδαγωγός, πολλές φορές μάς έμποδίζει νά λάβουμε τόν μισθό τοῦ κόπου μας, διότι τά κίνητρα μέ τά όποια ξεκινήσαμε δέν εἶναι καθαρά. Όταν υπάρχουν άμαρτωλές προθέσεις, υπάρχουν και άμαρτωλά άποτελέσματα. Έάν έμεις διορθώσουμε τίς προθέσεις μας, τότε και ό Θεός θά φέρει τήν πλούσια ανταμοιβή για τούς κόπους τῆς εργασίας μας.

Τρίτον, δέν αποδίδουν καρπούς οι προσπάθειες τῶν ανθρώπων, διότι τά υλικά άγαθά μπορούν νά σταθοῦν εμπόδιο στήν άπολαβή

καί ἀπόλαυση τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν. Μπορεῖ νά λέμε: «δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν», ἀλλά δέν σκεπτόμαστε ὅτι ἴσως ἔτσι φυλαχτήκαμε ἀπό κάτι κακό. Αὐτά πού λαμβάνουμε ἀπό τούς κόπους τῆς ἐργασίας μας εἶναι εὐλογημένα καί μᾶς γεμίζουν ἱκανοποίηση, ἀλλά πρέπει νά ἀναλογιστοῦμε ἐάν εἶναι ὠφέλιμα γιά τήν πνευματική μας πρόοδο. Ὅταν γεμίζει τό πορτοφόλι μέ χρήματα, τό ψυγεῖο μέ ἐδέσματα, οἱ ντουλάπες μέ ροῦχα, τό σπίτι μέ περιττά πράγματα, ἄραγε ὅλα αὐτά μᾶς βοηθοῦν στήν ἐσωτερική ποιότητα καί στήν οἰκοδομή μιᾶς χριστοειδοῦς προσωπικότητας; Ὅταν κουραζόμαστε γιά τά ὑλικά, ἄραγε σκεπτόμαστε τήν ἐλεημοσύνη, τήν προσευχή, τή μελέτη, τήν ἀσκηση, τή φιλαλληλία καί τή φιλαδελφία; Ἡ πραγματικότητα δείχνει πώς ὁ χορτάτος κάνει τόν πεινασμένο νά πεινάει πιά πολύ, ὁ ντυμένος δέν ντύνει τόν φτωχό, ὁ βολεμένος δέν ξεβουλευεται γιά τόν ἀδελφό, ὁ ξεχασμένος μέσα στίς ὀθόνες δέν προσγειώνεται στήν πραγμα-

τικότητα τῆς σκληρῆς ζωῆς, ὁ ἀναπαυμένος στὸν καναπέ τοῦ σαλονιοῦ δέν θά σηκωθεῖ γιὰ καμιά θυσία. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ πολλάκις ἔγιναν αἰτία νά χαθοῦν τὰ πνευματικά ἀγαθὰ. Ἐάν ὁ Θεός δέν μᾶς δίνει τὰ ἐφήμερα, τό κάνει γιὰ νά μή στερηθοῦμε τὰ αἰώνια.

Σήμερα ὁ Πέτρος λέγει: «δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν» καί μέ τὰ λόγια του ἐκφράζει μία πανανθρώπινη κατάσταση. Ἐάν βάζουμε τόν Θεό συντονιστή στή ζωή μας, ἐάν κάνουμε τίς προθέσεις καί τὰ κίνητρα εὐλογημένα, ἐάν ὅ,τι ἀποκτοῦμε τό μετατρέπουμε σέ πνευματικό δῶρο καί ἐργαλεῖο κοινωνίας μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο, τότε θά λάβουμε πλούσια καρποφορία γιὰ τούς κόπους τῆς ζωῆς μας. Τότε ἡ νύκτα αὐτῆς τῆς ζωῆς θά γίνεται φῶς. Φῶς αἰώνιο καί ἀτέλειωτο. Φῶς γεμάτο πληρότητα χαρᾶς, δικαιοσύνης καί δόξας, κατὰ τό σχέδιο τοῦ προαιώνιου Θεοῦ καί Πατέρα μας. Ἀμήν.